

ДИРЕКТИВА НА КОМИСИЯТА

от 16 януари 1991 година

за допълнение на Директива 88/388/ЕИО на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно ароматизантите, предназначени за влагане в храни, и изходните материали за тяхното производство

(91/71/ЕИО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност,

като взе предвид Директива 88/388/ЕИО на Съвета от 22 юни 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно ароматизантите, предназначени за влагане в храни, и изходните материали за тяхното производство¹, и по-специално член 6, параграф 4 от нея,

като има предвид, че различията в законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки в областта на етикетирането на ароматизантите, предназначени за продажба на крайния потребител, могат да възпрепятстват свободното движение на тези стоки и да създадат неравноправни условия за конкуренция;

като има предвид, че основната цел на всяка една разпоредба относно етикетирането на ароматизанти е да се подсили нужната информация, както и защитата на потребителите;

като има предвид, че в съответствие с процедурата, предвидена в член 10 от Директива 88/388/ЕИО на Съвета, проектът за мерките, които следва да бъдат предприети, бе възложен на Постоянния комитет по храните, който не бе в състояние да даде становище; като има предвид, че съгласно същата процедура Комисията е внесла в Съвета предложение относно тези мерки;

като има предвид, че тъй като Съветът не е приел никакви мерки в рамките на тримесечния срок, който му бе определен, Комисията трябва да приеме предложените мерки,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Добавя се следният член:

„Член 9а

¹ ОВ L 184, 15.7.1988 г., стр. 61.

1. Ароматизантите, предназначени за продажба на крайния потребител, не могат да бъдат продавани, ако етикетите им не съдържат следната задължителна, лесно видима, ясно четлива и неизтриваема информация:

а) или думата „ароматизант”, или още по-специфично название или описание на ароматизанта;

б) или думите „за храни”, или по-специфичното обозначаване на храните, за които е предназначен ароматизантът;

в) датата на минималната трайност в съответствие с член 3, параграф 1, точка 4 и с член 9 от Директива 79/112/ЕИО на Съвета (*);

г) при необходимост, специфичните условия за съхранение и употреба;

д) инструкция за употреба, ако липсата на такава може да се отрази на целесъобразната употреба на ароматизанта;

е) нетното количество, изразено в единици за маса или обем;

ж) името или търговската марка и адреса на производителя или на опаковчика, или на даден разпространител, регистриран в Общността;

з) обозначение или марка, с която да се идентифицира партидата в съответствие с Директива 89/396/ЕИО на Съвета (**);

и) в случай че става въпрос за смеси на ароматизант/и с други вещества, списък на теглото им в сместа, в низходящ ред:

— на ароматизанта или на ароматизантите съгласно буква а);

— на наименованията на всички други вещества или материали и при необходимост, на техните ЕИО номера;

2. Понятието „естествен” или което и да е друго понятие с подобно значение може да се употребява само по отношение на ароматизанти, в които ароматната съставка съдържа изключително и само ароматични вещества по смисъла на член 1, параграф 2, буква б), i) и/или ароматични заготовки по смисъла на член 1, параграф 2, буква в). Ако търговското наименование на ароматизанта съдържа препратка към храна или към ароматен източник, не може да бъде употребено понятието „естествен” или което и да е друго понятие с подобно значение, освен ако ароматната съставка не е била изолирана чрез подходящи физически методи или чрез ензиматични или микробиологични методи, или чрез традиционните методи за приготвяне на храната, почти или изцяло на базата на самата храна или на съответния ароматен източник.

3. Специфичната информация, по смисъла на настоящия член, трябва да бъде изписана на достъпен за потребителите език, освен ако не са предприети други мерки за информирането на потребителите. Настоящата разпоредба не възпрепятства изписването на специфичната информация на няколко езика.

(*) ОВ L 33, 8.2.1979 г., стр. 1.

(**) ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 21.“

Член 2

1. Държавите-членки изменят, при необходимост, законовите, подзаконовите и административните си разпоредби с цел да:

— разрешат търговията с продуктите, съобразени с настоящата директива, най-късно до 30 юни 1992 г.;

— забранят търговията с продукти, които не са съобразени с настоящата директива, считано от 1 януари 1994 г.

Те незабавно информират Комисията за това.

2. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Член 3

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 16 януари 1991 година

За Комисията

Martin BANGEMANN

Заместник-председател